

Tytuł scenariusza: Praca z filmem – trudny temat

Autorka scenariusza: Karolina Giedrys- Majkut

Etap edukacyjny: II i III

Wprowadzenie:

Praca na trudnym temat na zajęciach szkolnych jest sama w sobie wyzwaniem, dlatego zanim rozpoczniecie ich realizację, przygotujcie sobie optymalne warunki do pracy oraz parę sprawdzonych narzędzi i metod. Rozważcie następujące obszary:

Z KIM PRACUJECIE?

Zanim rozpoczniecie pracę nad trudnym tematem warto odpowiedzieć sobie na dwa pytania:

1. Na ile Wasza klasa jest zintegrowana – jak czujecie się w swoim towarzystwie, czy jesteście otwarci w rozmowach na forum klasy? Czy wypracowaliście/ustaliliście zasady pracy w zespole klasowym (np. szczerość, otwartość, zaufanie, zrozumienie, wzajemna akceptacja, życzliwość)?

Klimat w klasie to kluczowa sprawa przy pracy z filmem, tym bardziej w przypadku, gdy dotyczyć ma trudnych tematów. Sygnalizowaliśmy już tę sprawę w tekście teoretycznym poświęconym naszej metodzie. Wykorzystanie filmu na zajęciach jest obliczone na efekt w postaci emocjonalnego zaangażowania widzów, dlatego ważne jest, by wyrażając te emocje w późniejszej wymianie poglądów, czuli się bezpiecznie. Przeanalizujcie tę kwestię - jeśli klimat w Waszej klasie jest umiarkowany i nasycony ukrytymi konfliktami, realizację zajęć z filmem rozpocząć możecie od osobnych zajęć integracyjnych i skupić się na budowaniu dobrych relacji międzyludzkich. Te zajęcia również można zrealizować z filmem.

2. Czy macie pewność, że żaden z trudnych tematów, jakie zamierzacie poruszyć nie dotyka szczególnie kogoś z Was? Czy nikt z Was nie znajduje się właśnie w kryzysowej sytuacji – nie przeżywa żałoby, choroby, czy innego emocjonalnie wyczerpującego okresu?

Poruszanie tematu, który osobiście dotyka kogoś z Was, nie jest dobrym pomysłem, szczególnie wtedy, gdy macie zamiar sięgnąć po film, który może uruchomić wiele bolesnych wspomnień u tej osoby. Istnieje duże ryzyko, że takie zajęcia grupowe wejdą bardzo intymnie w jej życie i przekroczą jej granice bezpieczeństwa. Spotkanie tego typu ma sens, jeśli czujecie, że ten kryzys dotyka Was wszystkich oraz spełnione zostały dodatkowe warunki: zgoda osoby zainteresowanej, wsparcie profesjonalisty o szczególnych kompetencjach (psychologa, interwenta, pedagoga) i przede wszystkim gotowość, by nieść pomoc osobie w potrzebie. Jeśli prowadzący nie ma w sobie zgody na interwencję, to wprowadzanie ucznia w stan emocjonalnego roztrzęsienia nie przyniesie mu żadnych korzyści. Wręcz przeciwnie, może stać się kolejnym źródłem złych emocji, w tym wstydu.

Ważny jest też system wsparcia w samej szkole - sprawny system, umożliwiający konsultacje ze specjalistami i udzielanie wsparcia – tak uczniom, jak i nauczycielom. Kilku osób gotowych do tego, by zająć się uczniem w kryzysie, ich orientacja w różnych narzędziach wspierania młodych ludzi, znajomość okolicznych instytucji, które zajmują się udzielaniem specjalistycznej pomocy w konkretnych przypadkach. Upewnijcie się, że znacie ścieżkę wsparcia w Waszej szkole – wiecie, do kogo się zgłosić w razie jakiegokolwiek kryzysu na zajęciach, nawet jeśli jesteście pewni, że nic takiego nie może się zdarzyć.

Jeśli odpowiedzieliście twierdząco na każde z powyższych pytań, możecie rozpocząć planowanie warsztatu z filmem, poświęconego trudnemu tematowi.

JAKI FILM JEST WAM POTRZEBNY?

Czym się kierować przy wyborze filmu? Z pewnością tematem i atrakcyjnością danego tytułu, ale też względami praktycznymi – jego długością i dostępnością. Polecamy pracę z filmami krótkometrażowymi, gdyż umożliwiają one przeprowadzenie większej ilości ćwiczeń i zadań tuż po projekcji, niejako na gorąco. W przypadku filmów długometrażowych może pojawić się konieczność oddzielenia pokazu od warsztatu, co nie musi być wcale takim złym pomysłem, jeśli chcecie położyć nacisk na intelektualny odbiór danego dzieła i jego przekazu – innymi słowy, jeśli najbardziej zależy Wam na tym, żeby odbiorcy dobrze przemyśleli daną kwestię.

Ważną kwestią są prawa autorskie. Wprawdzie Art. 27 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych stanowi iż: „Instytucje naukowe i oświatowe mogą, w celach dydaktycznych lub prowadzenia własnych badań, korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginale i w tłumaczeniu oraz sporządzać w tym celu egzemplarze fragmentów rozpowszechnionego utworu.”, to jednak pamiętajmy, by były to filmy z legalnych źródeł. Podpowiemy Wam kilka z mniej oczywistych:

- Seria filmów „Narracje Migrantów” Fundacji na rzecz Różnorodności Społecznej, do znalezienia na kanale Youtube (wybrane filmy z serii) lub do wypożyczenia z Fundacji (idealne tytuły do zajęć, których celem jest walka z dyskryminacją i uprzedzeniami).
- Filmy: „Niebieskoocy”, „Maska twardziela” i „Delikatnie nas zabijają”, do wypożyczenia od Fundacji Autonomia (na zajęcia poświęcone dyskryminacji, stereotypom oraz manipulacji medialnej).
- Zestaw pięciu filmów krótkometrażowych „Filmowe Lekcje Wychowawcze” dobranych do następujących tematów: uzależnienia, relacje w grupie, przemoc, planowanie przyszłości i problemy dojrzewania.
- Zestaw kilkunastu filmów opracowanych przez uczniów z Polski, Czech i Słowacji w ramach projektu „Inspirowane pamięcią” – płytę z filmami można zdobyć kontaktując się z Centrum Edukacji Obywatelskiej (na zajęcia poświęcone dyskryminacji, tolerancji, przemocy).
- I i II pakiet Filmoteki Szkolnej na platformie internetowej, która umożliwia także wycinanie poszczególnych scen i tworzenie własnego zasobu materiałów na swoim profilu. Pakiet udostępniony nieodpłatnie dla wszystkich

TRUDNY TEMAT WEŻ TO NA WARSZTAT

szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w Polsce, dla zalogowanych użytkowników. Filmy w pakiecie są wprawdzie zebrane według klucza wartości artystycznej, ale można w nich znaleźć pozycje bardziej przystępne o wysokich walorach wychowawczych, np. „Męską sprawę” Sławomira Fabickiego (film o przemocy w rodzinie) lub „Jestem zły” (doskonały film do rozmowy o stereotypach).

- Nowo powstała strona Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu promująca kinematografię w szkołach - www.filmowalekcja.pl. Znajdziecie tu bank filmów krótkometrażowych z całego świata wraz z materiałami edukacyjnymi do pracy w oparciu o te filmy.
- Strona Short of the Week, gdzie co tydzień publikowany jest inny film krótkometrażowy. Filmy pochodzą z całego świata i są udostępniane z napisami w języku angielskim. Platforma zawiera wyszukiwarkę tematyczną, co ułatwia poruszanie się w ogromnej bazie filmów.
- Platforma TED z krótkimi wykładami po angielsku. Wykłady prowadzą specjaliści ze swoich dziedzin w obecności publiczności, a każdy z nich musi zawrzeć swoje wystąpienie w maksymalnie 20 minutach. Nagrania udostępniane są z napisami; zawsze w języku angielskim, często także w języku polskim.

Dodatkowych informacji na temat filmów mogą dostarczyć Wam strony internetowe polskich organizacji zajmujących się edukacją filmową (ich listę znajdziesz, np. na stronie Koalicji dla Edukacji Filmowej: www.koalicjafilmowa.pl), w tym szczególnie tych kładących nacisk na rolę filmu w wychowaniu: strona Fundacji Generator (www.projekcje.edu.pl), gdzie znaleźć można wyszukiwarkę filmów według tematów wychowawczych i według wieku odbiorców; na stronie Stowarzyszenia Nowe Horyzonty (www.nhef.pl), gdzie znajdziecie obszernie opisy filmów przygotowane przez psychologów; na stronie Centralnego Gabinetu Edukacji Filmowej (www.edukacjafilmowa.pl).

JAKIE METODY I NARZĘDZIA WYKORZYSTAĆ?

Zamiast tradycyjnego scenariusza zajęć z filmem chcielibyśmy zaproponować Wam przegląd kilku propozycji, które możecie ze sobą dowolnie łączyć w zależności od tego, jakie działania wydadzą Wam się najbardziej przydatne w danej sytuacji. Propozycje metod staramy się łączyć z konkretnymi filmami, tak byście zobaczyli je w kontekście edukacji filmowej. Wybraliśmy filmy z trzech źródeł: z pakietu Filmowe Lekcje Wychowawcze (do zdobycia od Fundacji Generator), z pakietu „Inspirowane pamięcią” (do zdobycia od Centrum Edukacji Obywatelskiej), z pakietu Filмотeki Szkolnej (platforma z pakietem FS jest dostępna dla wszystkich nauczycieli szkół ponadpodstawowych za logowaniem i uzyskaniem indywidualnego hasła).

1. Przed seansem

Główne cele do osiągnięcia: *wywołanie osobistego zainteresowania tematem, zbadanie postaw w grupie odnośnie jakiegoś zagadnienia, zbadanie poziomu przekazywanej wiedzy, która może ułatwić pracę z filmem.*

- a) **Spersonalizowana dyskusja** wokół wybranego przez Was tematu lub inne działanie, które ułatwi uczestnikom wyrażenie wobec niego osobistego stosunku jeszcze przed zobaczeniem filmu. Można zaplanować takie wprowadzenie do tematu jako pracę domową: zaprosić grupę do pisania esejów na dany temat, przygotowania zdjęć, które ich zdaniem ilustrują dane pojęcie. Dobrym pomysłem jest też zrobienie

TRUDNY TEMAT WEŻ TO NA WARSZTAT

krótkiej sondy lub wywiadów na zadany temat – uczestnicy Waszych zajęć mogą nagrać podcast lub nakręcić krótki film.

Przykład: Wprowadzając trudny temat DYSKRYMINACJI można rozpocząć, np. od rozmowy na temat nierównego traktowania osób leworęcznych. Podzielcie grupę na trzy-, czteroosobowe zespoły, następnie rozdajcie każdej grupie kopię cytatów z forum poświęconego leworęczności (załącznik nr 1) i poproście ich o zabranie stanowiska w tej sprawie. Taką dyskusję świetnie uzupełni praca ze słowackim filmem „The Revolution” (pakiet „Inspirowane pamięcią”). Film opowiada o rządach nowej partii, która wprowadza restrykcje wobec leworęcznych i jest doskonałą metaforą na temat dyskryminacji w ogóle.

- b) **Mapa mentalna** lub **burza mózgow** wokół głównego hasła, np. NAŁOGI. Taka mapa może przybierać współczesną wersję chmury tagów, które tworzyć można z takimi aplikacjami, jak Wordle czy Answer garden.

Przykład: Spójrzcie, jak wygląda chmura tagów, która odnosi się do kwestii nałogów: <http://p.migdal.pl/nalogi-viz/>. Stwórzcie chmurę indywidualnie dla Waszej grupy przed obejrzeniem filmu „Nuggets” (pakiet „Filmowe Lekcje Wychowawcze oraz youtube), który w bardzo obrazowy pokazuje proces uzależnienia się i świetnie nadaje się jako narzędzie do tego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=HUnqLgGRJpo>

- c) Działanie, które poszerzy wiedzę i doświadczenie uczestników na dany temat i tym samym ułatwi im zrozumienie przekazu: **praca ze źródłami historycznymi, danymi statystycznymi, wywiadami ze świadkami lub ekspertami.**

Przykład: Zajęcia dotyczące tematu NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI, którego bazą jest film „Def” (film z pakietu Filmowe Lekcje Wychowawcze). Bohater filmu, głuchoniemy chłopiec imieniem Tony, jest wielkim miłośnikiem i znawcą rapu, którego „słucha” poprzez wibracje głośników. By pomóc uczniom zrozumieć, jak osoba głuchoniema może odbierać w ten sposób muzykę można sięgnąć po duży głośnik. Wykorzystajcie słuchawki, by wygłuszyć fale dźwiękowe – osoba w słuchawkach będzie odbierać muzykę głównie przez dotyk, trzymając rękę na głośniku, tak jak bohater filmu. W tym czasie pozostali uczestnicy wyczuwają wibracje podłogi przy głośniku. Takie zajęcia nie tylko uwiarygodnią historię Tony’ego (i wielu autentycznych głuchoniemych raperów), ale też urozmaicą zajęcia w szkole.

2. W trakcie seansu

Zabawa filmem (zatrzymywanie go w pewnym momencie w trakcie seansu, dzielenie grupy na dwa zespoły, z których jeden ogląda film od początku do jakiegoś momentu, a drugi od tego momentu do końca, oglądanie filmu bez dźwięku albo odsłuchanie ścieżki dźwiękowej filmu bez obrazu) głównie ma na celu *rozwijanie świadomości widzów odnośnie swoich własnych schematów myślowych, a także pobudzenie ich wyobraźni i zaangażowania*. Szczególnie dobrze sprawdzają się w tym kontekście filmy bazujące na tak zwanym suspense, czyli filmy z

nieprzewidywalną końcówką albo też filmy o bardzo znaczącej ścieżce dźwiękowej, której usunięcie (poprzez wyciszenie) lub wyeksponowanie, może przynieść dodatkowe refleksje do pracy.

Przykład 1: Zajęcia dotyczące tematu STAROŚCI/DYSKRYMINACJI LUDZI STARSZYCH. Wykorzystajcie do zajęć film „Arka” Grzegorza Jonkajtysa (film dostępny w pakiecie Filмотeki Szkolnej). Pokaz filmu zatrzymajcie na 6:05, następnie rozdajcie uczestnikom Waszych warsztatów podzielonym na zespoły po 3-4 osoby karty pracy, na których uczestnicy proponują własne zakończenie filmu w formie: a. scenariusza, b. serii storyboardów – w tym przypadku wręczcie im gotowy szablon do storyboardów (załącznik nr 2). Po 15 minutach poproście uczestników warsztatów o zaprezentowanie swojej wersji rozwoju fabuły na forum grupy. Po tej prezentacji wyświetlcie końcówkę filmu, z której uczestnicy dowiadują się, że bohater filmu nie jest ostatnim z ludzi w świecie dotkniętym apokalipsą, a tylko mieszkańcem domu starości. Zaproponujcie swoim uczestnikom refleksję nad tym zaskakującym zwrotem akcji i dyskusję wokół takich pytań, jak: „Czy zaskoczyło Was takie przedstawienie starości? Czy zgadzacie się z wizją reżysera? Czy starość może tak wyglądać dla kogoś, kto jej doświadcza osobiście? Co w takim razie oznacza apokalipsa pokazana w filmie – odejście bliskich, odejście świata, jaki znamy? Jak czują się starsi ludzie w dzisiejszym świecie?”

Przykład 2: Zajęcia dotyczące tematu STAROŚCI/DYSKRYMINACJI LUDZI STARSZYCH. Wykorzystajcie do zajęć film „Dom starych kobiet” Jana Łomnickiego (film dostępny w pakiecie Filмотeki Szkolnej). Film przedstawia codzienne życie pensjonariuszek Domu imienia Helciłów. Zdjęcia dokumentalne koncentrujące się na tytułowych starszych paniach są uzupełniane ponurym komentarzem narratora i liryczną muzyką fortepianową, które narzucają odbiorcom pewną bardzo konkretną ocenę sytuacji. Takie stereotypowe ujęcie może prowadzić do bardzo ciekawych refleksji wokół tematu dyskryminacji i uprzedzeń w podejściu do starszych ludzi. Obejrzyjcie fragment filmu od 3:00 do 4:13 bez głosu. Następnie poproście uczestników warsztatu, żeby przeanalizowali sytuację starszych bohaterek na załączonej karcie pracy (załącznik nr 3). Po tej analizie włączcie wybrany fragment filmu jeszcze raz (jeśli macie czas, to cały film), tym razem z głosem. Porozmawiajcie z uczestnikami zajęć, czy głos narratora i smutna muzyka coś zmieniły w ich odbiorze pensjonariuszek. Stąd już tylko krok do dyskusji o tym, jak wygląda nasze postrzeganie starości i na ile starszym osobom łatwo jest dzisiaj realizować własną wizję siebie.

3. Po seansie

Działania po seansie to najczęstsza forma pracy z filmem. Ich celem jest *opracowanie efektów odbioru*, czyli jak najlepsze wykorzystanie siły oddziaływania filmu. Wśród najbardziej popularnych metod pracy z filmem na tym etapie wyróżniamy:

- a) **Dyskusję po filmie.** Rozmowa wśród widzów i z widzami to podstawowe narzędzie pracy każdego edukatora filmowego, absolutne minimum w pracy z filmem. W trakcie takiej rozmowy jej uczestnicy mają szansę, by uzupełnić brakujące informacje o samej fabule lub jej kontekście. Mogą poszerzyć swoje rozumienie filmu, ale także – w kontekście naszej pracy – dokonać wglądu w rzeczywistą sytuację siebie i innych w oparciu o wymianę doświadczeń i opinii na temat poruszony w filmie. Dyskusja jest potrzebna szczególnie wtedy, gdy film wzbudza silne emocje. Odwołanie się do nich, o ile przebiegnie w atmosferze wsparcia i zrozumienia, może pomóc widzom pozytywnie je przepracować; uspokoić się, zyskując przy tym dodatkowe wzmocnienie w postaci nasilenia poczucia przynależności.

Wiele wartościowych wskazówek do dyskusji o trudnych filmach i trudnych tematach znajdziecie w publikacjach: „Jak oglądać filmy z młodzieżą” Dawida Bałutowskiego oraz „Jak rozmawiać o trudnych filmach z młodzieżą” Jolanty Pisarek, które są kompendium wiedzy w tym temacie. Ich adresatami są wprawdzie nauczyciele, ale opisują wiele mechanizmów i zasad, które mają swoje zastosowanie także w tym projekcie.

Ogólne zasady dobrego moderatora dyskusji po filmie:

1. Nie nauczaj, tylko moderuj.
2. Aktywnie słuchaj.
3. Reaguj na wszelkie formy ataku, oceniania, poniżania.
4. Dbaj o zabieranie głosu przez wszystkich uczestników.
5. Parafrazuj, klasyfikuj, podsumowuj.
6. Zadawaj umiejętnie otwarte pytania.
7. Doceniaj i wspieraj.
8. Nie oceniaj i nie wywieraj presji.
9. Reaguj asertywnie w sytuacjach trudnych.
10. Bądź empatyczny i ciekawy.¹

Przykład: Pracując z trudnym tematem natknąć się możecie jednak na pewne opory – jeśli zajęcia i sam film dotyczą spraw, które mogą być dla wielu osób trudne, dyskusja po pokazie może przebiegać z oporami. Przede wszystkim, nie zmuszajcie uczestników do wychodzenia poza kontekst filmu, jeśli to nie dzieje się naturalnie (czyli nie zmuszajcie do tego, by zamiast o bohaterze mówić o grupie lub sobie). Może tak się zdarzyć, że uczestnicy Waszych (z założenia trudnych) zajęć będą trzymać się blisko filmu i analizować zachowanie bohaterów, pozornie bez refleksji nad własnym. To mylące wrażenie - metafora bohatera jest dla wielu widzów buforem, by pośrednio wyrazić swoje własne odczucia.

Jeśli nadal uczestnicy zajęć nie chcą się wypowiadać, możecie zaproponować im pracę nad zadanymi pytaniami lub zaprosić ich do samodzielnego wymyślenia pytań do filmu. To powinno pobudzić ich refleksję i zmusić do zajęcia jakiejś postawy wobec filmu, twórców oraz zagadnienia. Poza tym, młodzi uczestnicy Waszych zajęć mogą być bardziej skłonni do tego, by odpowiedzieć na pytania rówieśników, niż dorosłego nauczyciela/trenera z zewnątrz. Poproście ich do wypisania na kartkach papieru trzech pytań, które przysły im do głowy po obejrzeniu filmu. Zapewnijcie, że nie ma pytań lepszych czy gorszych, nie chodzi też o analizę krytyczną dzieła, a bardziej o osobiste odczucia i wątpliwości, czy też o próbę dialogu z twórcami filmu lub o odniesienie się do problemu pokazanego w filmie. Po 5 minutach zbierzcie kartki z pytaniami –

¹ Pisarek J. „Jak rozmawiać o trudnych filmach z młodzieżą”

odczytajcie te pytania, które wydadzą Wam się najciekawsze. Waszym zadaniem lub zadaniem wyznaczonej przez Was osoby będzie moderowanie dyskusji.

b) Analizę postawy bohatera Bohater filmowcy skupia w sobie jak w soczewce najważniejsze wątki i motywy danego filmu. Często to właśnie poprzez pracę nad bohaterem i odkrywanie głębokiego znaczenia jego/jej perypetii, pozwala widzom odkryć przekaz filmu i do niego ustosunkować. Bohater jest też tym elementem świata przedstawionego w filmie, który przyciąga najwięcej uwagi i emocji. Przykładami działań związanych z analizą i stosunkowaniem się do postawy bohatera filmowego są: tworzenie mapy systemu wartości i kodeksu jego postępowania, opis lub rozrysowanie sieci powiązań między bohaterami, tworzenie CV bohaterów lub opisu ich osobistych celów (co z kolei pozwoli uczestnikom opowiedzieć o swoich dążeniach), pisanie listów do bohaterów na temat wybranych zagadnień, analiza zachowania bohatera poprzez pracę nad poszczególnymi scenami.

Przykład 1: Zajęcia dotyczące tematu NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ z wykorzystaniem filmu „Def” (pakiet Filmowe Lekcje Wychowawcze). Po seansie i po dyskusji poświęconej filmowi zaprosicie uczestników do zabawy w konferencję prasową z Tonym, głównym bohaterem filmu, głuchoniemym raperem. Upředzicie ich jednak, że konferencja odbywa się na wiele lat po skończeniu akcji filmu, kiedy Tony jest już uznanym muzykiem, wykonawcą i znawcą rapu. Prosimy ochotnika o to, by wcielił się w rolę Tony’ego, pozostałe osoby opracowują i zapisują pytania, które zadadzą koledze.

Po konferencji przedyskutować możecie wzajemne wypowiedzi, w których zapewne pojawią się pewne założenia i opinie na temat czynników warunkujących sukces w życiu osób z niepełnosprawnością.

c) Włączanie dodatkowych informacji do pracy nad filmem, przez co rozumiemy: czytanie dodatkowych materiałów z informacjami o filmie (lub związanej z nim książce), a następnie dyskusja na ich temat, czytanie/oglądanie dodatkowych materiałów na temat poruszony w filmie, a następnie dyskusja na ich temat, wykorzystanie wywiadów z twórcami filmu, tworzenie osi czasu (jeśli akcja filmu rozgrywa się w jakiejś epoce historycznej, młodzież można zaangażować w wyszukiwanie informacji na temat ważnych wydarzeń z tego okresu i opracowanie osi czasu, która zilustruje tamtą rzeczywistość i pozwoli lepiej zrozumieć motywy bohaterów), zaproszenie gościa, który mógłby merytorycznie odnieść się do kwestii pokazanej w filmie, np. prawnika, który opowie o konsekwencjach przemocy, terapeuty od uzależnień, który opowie o wychodzeniu z nałogu, a także tworzenie przez uczestników własnych informatorów dotyczących danej sprawy, np. ustalenie przez nich, jakie badania należy wykonywać w profilaktyce onkologicznej lub ustalenie przez nich, jak wygląda dostępność instytucji wspierających osoby doświadczające przemocy w danym regionie.

Przykład: Zajęcia na temat UZALEŻNIENIA po dowolnym filmie. Doskonałym uzupełnieniem jakiegokolwiek filmu dokumentalnego lub fabularnego odnoszącego się do problemu uzależnień będzie wykorzystanie filmu „Wszystko, co wiemy na temat uzależnień jest błędne”, który można znaleźć wraz z polskimi napisami na portalu youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=ao8L-OnSYzg>. Pamiętajcie, by po tym seansie również odbyć dyskusję!

d) Kreatywne działania oparte na własnej twórczości uczestników zajęć, np.: wymyślanie/rysowanie alternatywnych scen do filmu, alternatywnego zakończenia filmu, przygotowanie wywiadu z kimś ze

TRUDNY TEMAT WEŹ TO NA WARSZTAT

społeczności lub z czyjejś rodziny na temat poruszony w filmie, przygotowanie własnego filmu – odpowiedzi na film.

Przykład: Zajęcia z zakresu BEZDOMNOŚĆ/BIEDA/UBÓSTWO z wykorzystaniem filmu Bartosza Konopki „Ballada o kozie”. Film pokazuje 4 rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej, które w ramach pomocy socjalnej otrzymują kozę przeznaczoną do hodowli. Widzimy, jak obecność kozy zmienia życie bohaterów. Zajęcia z filmem wykorzystajcie do analizy i opracowania własnej kampanii społecznej poświęconej tej trudnej kwestii.

Obejrzyjcie z uczestnikami kampanię społeczną dotyczącą biedy:

http://www.kampaniespoleczne.pl/kampanie,1831,pies_zjadl_ksiazki

Szczegółowy opis kampanii znajduje się na podanych wyżej stronach.

Poproś uczestników o ocenę kampanii. Czy wpływa na nich przekaz kampanii? Czy taka pomoc pozwoli wyjść z biedy? Jak tworzyć skuteczne akcje? – przeprowadźcie dyskusję podsumowującą wokół tych pytań.

Następnie zaproście uczestników swoich zajęć do zainicjowania w swojej szkole własnej kampanii społecznej. Przy realizacji zadania mogą posłużyć się filmem, plakatem, happeningiem, akcją społeczną. Kampanie mają być przygotowane w maksymalnie 5-osobowej grupie. Czas na realizację zadania - 1 miesiąc. Po tygodniu od otrzymania zadania poproście uczestników zajęć do przedstawienia Wam i nauczycielowi prowadzącemu, tematu i schematu działania swojej kampanii (metoda projektu).

BIBLIOGRAFIA:

1. Bałutowski D. „Jak oglądać filmy z młodzieżą”, Warszawa, 2010
2. Czubińska K. „W świecie ludzi bezdomnych. Czy można z niego wyjść? – scenariusz zajęć lekcyjnych w oparciu o film *Nadejdą lepsze czasy*” [wewnętrzny materiał programu Kino na Temat]
3. Pisarek, J. „Jak rozmawiać o trudnych filmach z młodzieżą” [wewnętrzny materiał kursowy: kurs „Edukacja filmowa – nowe wyzwania” realizowany przez Centrum Edukacji Obywatelskiej w ramach projektu Filmoteka Szkolna. Akcja!]

Załącznik nr 1

~angoba 04.08.2008 @18:56:00

moi koledzy praworęczni uświadomili mi że jest tyle rzeczy które są robione z myślą właśnie dla nich: lodówka-otwiera się nie na lewo tylko na prawo, tak samo większość drzwi, kije do gier są profilowane na prawą rękę, nożyczki... chodź już niby jest wersja dla lewo to jednak są droższe, myszki w komputerze, aparat fotograficzny... w sumie wszystko... gdy ich tak posłuchałam dopiero się załamalam... co do mnie to mam fart że moja mama też jest leworęczna i nigdy nie starała się przez to mnie zmieniać, poza nożyczkami które od małego mi przekładała co by mi się nie kładły przy wycinaniu. Opowiadała mi za to jak była bita po rękach drewnianym piórnikiem bo nie pisała prawą ręką. Kiedyś mnie spotkało zaskoczenie jak starszy pan widząc że piszę lewą ręką nazwał mnie diabłem ale to chyba jego spaczenie było 😊 ... najbardziej śmieszy mnie tylko pytanie " jak to jest pisać lewą ręką"..

~MichiruKairo 14.04.2010 @00:07:34

A co do dyskryminacji...to była a i owszem...zazwyczaj dostawałam obniżone oceny za swoje pismo, szkoda tylko, że nikt nie zwrócił się do mnie z pomocą przy pisaniu jak było na to miejsce i pora. Mówię tu o mojej niemiłej nauczycielce nauczania początkowego, która nie dość, że wręcz krzyczała na mnie z powodu brzydkiego pisma, to przechylania zeszytu (bo łatwiej mi pisać), to jeszcze (chyba perfidnie) przesadzała mnie wciąż do innej osoby, która, o zgrozo była praworęczna.

a nauczycielka zawsze kazała mi siadać po prawej stronie ławki, sprawiając, że przeszkadzałyśmy sobie nawzajem pisząc...

~Leworzny 08.01.2016 @17:49:41

Z trudnościami spotykam się na co dzień. Lubię gitarę, ale niestety kiedy chce się czego nauczyć to 😊. Cały chyba Internet przeszukałem żeby znaleźć chwyt i nic. Po za tym nożyczki suwaki a pióro to tragedia na szczęście w niektórych sklepach można kupić tusz szybkoschnący . Te i wiele innych trudności mam na co dzień. Wkurzają mnie powiedzenia typu "Tępy jak but z lewej nogi" itp. Ale jesteśmy w końcu wyjątkowi

Na podstawie bloga [dostęp 26.07.2016]:
<http://www.digart.pl/grupy/1623/Leworeczni/forum/temat/16924/Dyskryminacja.html?p=5>

Załącznik nr 2

AKCJA:

AKCJA:

DIALOGI:

DIALOGI:

 TRUDNY TEMAT
WEŻ TO NA WARSZTAT

AKCJA:

AKCJA:

DIALOGI:

DIALOGI:

A | **TRUDNY TEMAT**
WEŻ TO NA WARSZTAT

AKCJA:

AKCJA:

DIALOGI:

DIALOGI:

 TRUDNY TEMAT
WEŻ TO NA WARSZTAT

AKCJA:

AKCJA:

DIALOGI:

DIALOGI:

TRUDNY TEMAT WEŻ TO NA WARSZTAT

Załącznik nr 3

Przeanalizujcie sytuację starszych kobiet, które widzieliście w tym fragmencie.

**Jakie czynności wykonują? Jak się zachowują? Jak wyglądają ich relacje społeczne?
Jakie jest ich samopoczucie?**

